

Buletyn Rektoratu

VII NIEDZIELA ZWYKŁA, 19 LUTEGO 2017 r. NR 8 (264)

**Kościół p.w. Wniebowzięcia
Najświętszej Maryi Panny Zwycięskiej**

20-004 Lublin, Gabriela Narutowicza 6
tel./fax +48 81 7437019
<http://www.pobrygidkowski.pl>

REKTOR: ks. kan. mgr Dariusz Bondyra

REZYDENCI I DUSZPASTERZE:

ks. mgr Paweł Bartoszewski
ks. kan. lic. Andrzej Bubicz
ks. kan. dr hab. Piotr Goliszek
ks. kan. dr hab. Jarosław Jęczeń
ks. mgr Grzegorz Musiał
ks. dr Marcin Zieliński

SKLEP U BRYGIDY

DEWOCJONALIA I ZIOŁA

Sklep u Brygidy prowadzony przez Powiżytkowski Ośrodek Kultury w Lublinie przy ul. Narutowicza 6 poleca:

- zioła z klasztornych ogrodów, miody, słodycze i kosmetyki na bazie miodu, ziołowe herbaty o. Bonifratrów, soki naturalne, zapachowe mydła z dodatkiem miodu
- Pismo św. i albumy okolicznościowe, pamiątki chrztu, ślubu, breloczki, figurki, obrazki, opaski i bransoletki, magnesiki, szopki i figurki Dzieciątka Jezus, słodkie upominki i prezenty na różne okazje,
- zaproszenia na I Komunię, wianuszki i prezenty pierwszokomunijne, książki religijne, medycyny naturalnej, nauczanie papieskie, książki ks. Jana Kaczkowskiego i w promocyjnych cenach książki dla dzieci Wydawnictwa Jedność, modlitewniki, nowenny, gry multimedialne, dewocjonalia, różańce, obrazy, ikony.

**Sklep u Brygidy zaprasza:
poniedziałek - piątek 9.00-18.00
sobota 9.00-14.00**

**PODARUJ
1% PODATKU**

**NA RENOWACJĘ ZABYTKÓW KOŚCIOŁA
POBRYGIDKOWSKIEGO,
WPLACACJĄ NA KONTO:**

**POWIZYTKOWSKI OŚRODEK KULTURY
ul. GABRIELA NARUTOWICZA 6
20-004 LUBLIN**

KRS 0000582162

DZIĘKUJEMY!

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek, 20.02.

7.00 +siostra Anizja – gregorianka 7
7.30 +Stanisław Sternik – gregorianka 20
7.30 O zdrowie, Boże błogosławieństwo, dary Ducha Świętego i opiekę Matki Bożej i św. Józefa dla Michała – nowenna 8
11.00 +Helena (11 r.), Stanisław, Roman
18.00 +Joanna, Wiktoria, Palemon, Marian
18.00 +Helena Flor, zmarłych z rodziny Flor i Ponieważ

Wtorek, 21.02.

7.00 +siostra Anizja – gregorianka 8
7.30 +Stanisław Sternik – gregorianka 21
7.30 Nowenna 9
11.00 +Helena (11 r.), Stanisław, Roman
18.00 +Andrzej Zygmunt, Zofia Różycka
18.00 +Aurelia (40 r.), Zygmunt, Władysław, Krzysztof

Środa, 22.02., święto Katedry św. Piotra

7.00 +siostra Anizja – gregorianka 9
7.00 W intencji ofiarodawców
7.30 +Stanisław, Janusz
11.00 +Stanisław Sternik – gregorianka 22
18.00 O zdrowie, Boże błogosławieństwo, dary Ducha Świętego i opiekę Matki Bożej i św. Józefa, o łaskę trzeźwości w rodzinie

Czwartek, 23.02.

7.00 +siostra Anizja – gregorianka 10
7.30 +Kazimierz, Wanda, Stanisław, Kazimierz, zmarli z rodziny Drysiów, Maria Borzęcka
8.00 Msza św. wotywna o św. Judzie Tadeuszu
11.00 +Stanisław Sternik – gregorianka 23
18.00 Za zmarłych z rodziny, zmarłych przyjaciół i znajomych

Piątek, 24.02.

7.00 +siostra Anizja – gregorianka 11
7.30 +Stanisław Sternik – gregorianka 24
11.00 Msza św. wotywna o św. Brygidzie
18.00 +Jarosław Putowski
18.00 +Kazimiera Bijak, zmarłych z Jackowskich i Gagosiów

Sobota, 25.02.

7.00 +siostra Anizja – gregorianka 12
7.30 +Stanisław Sternik – gregorianka 25
11.00 +Wiktor Czarnecki w dniu imienin
18.00 +Stanisław i Bronisława Mazur

VIII NIEDZIELA ZWYKŁA, 26.02

7.00 +siostra Anizja – gregorianka 13
8.00 +Zdzisław Dziurawiec (8 r.)
9.30 +Stanisław Sternik – gregorianka 26
9.30 +Leokadia, Kazimierz, Zbigniew, zmarłych z rodziny Bogusławskich
11.00 +Krystyna Babij (1 r.)
12.00 +Irma, Stanisław, zmarli z rodziny
12.00 +Apolonia, Czesław, zmarli z rodziny
13.15 O zdrowie, Boże błogosławieństwo, dary Ducha Świętego i opiekę Matki Bożej i św. Józefa dla Magdy i jej oczekiwanego dziecka oraz o szczęśliwe rozwiązanie
13.15 +Edward, Janina, Zofia
16.00 +Marcin Nowacki
18.00 +Miroslaw Zagrabá

Msze święte w intencji naszych bliskich zmarłych bądź w intencji osób żyjących (z okazji imienin, urodzin, rocznic zawarcia związku małżeńskiego) można zamawiać w zakrystii przed lub po każdej mszy świętej.

SŁOWO NA NIEDZIELE

„Miłujcie waszych nieprzyjaciół i módlcie się za tych, którzy was prześladują; tak będziecie synami Ojca waszego, który jest w niebie”

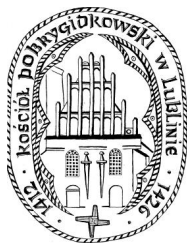
Miłować nieprzyjaciół – to nie lada wyczyn! Częściej nasza ludzka natura skłania się do prawa odwetu, które dziś przypomina i neguje zarazem Chrystus: „Oko za oko i ząb za ząb”. Wielu rozumiało niegdyś i rozumie po dziś dzień w ten właśnie sposób sprawiedliwość. Inni są gotowi pójść dalej: dlaczego tylko jedno oko? Jest to jednak zwykła, surowa sprawiedliwość oparta na zemście. Chrystus głosi absolutną wyższość miłości wobec tak rozumianej sprawiedliwości. Znosi w ten sposób stare prawo odwetu. Normą nie jest już „oddaj drugiemu według tego, co tobie zrobił, ale „To, co Bóg uczynił tobie, ty czyn drugiemu”. Jak Bóg przebaczył tobie, tak ty przebaczej innym.

Nie jest to proste, powie ktoś... Tak. Ale tylko to odróżnia nas – chrześcijan - od innych. „Jeśli bowiem miłujecie tych, którzy was miłują – powiada Chrystus – cóż za nagrodę mieć będziecie?”

W tym trudnym zadaniu miłowania nieprzyjaciół Chrystus nie pozostawia nas samymi. Nie chce, byśmy myśleli, że żąda od nas rzeczy niemożliwych. Jezus bowiem daje nam nie tylko słowa: „miłujcie waszych nieprzyjaciół”, ale udziela również łaski, czyli zdolności do wypełnienia tych słów. Gdyby ograniczył się do dania nam przykazania miłowania nieprzyjaciół i nic poza tym, pozostałoby ono martwą literą, a nawet, jak mówi św. Paweł, literą, która zabija. Tak, zabija w znaczeniu, że zostaniemy przygniecenii wymaganiami, którym nie będziemy mogli sprostać.

Miłość nieprzyjaciół nie zabija nas, wręcz przeciwnie, prowadzi ku tym wydarzeniom na Golgocie, gdzie Jezus przybity do krzyża, w sytuacji niewyobrażalnego cierpienia, wołał do Ojca: „Ojcze, przebac im, bo nie wiedza, co czynią”. Miłość nieprzyjaciół prowadzi nas ku pełni naszego życia, jaką wypowiada Bóg przez Mojżesza: „Bądźcie świętymi, bo Ja jestem święty, Pan, Bóg was!” Chrystus na zakończenie dzisiejszej ewangelii kontynuuje tę myśl: „Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski”.

Prośmy o łaskę prawdziwej miłości w naszym życiu... (xjj)

Centrum Wsparcia Dziecka i Rodziny im. św. Brygidy Szwedzkiej

przy Kościele Rektoralnym
p.w. Wniebowzięcia NMP Zwycięskiej

Dyżury:
w poniedziałek w godz. 16.00-18.00
od wtorku do czwartku
w godz. 17.00-19.00

Poniedziałek – psycholog, psychoterapeuta
Wtorek – psycholog
Środa – mediator, prawnik
Czwartek – pedagog, pracownik socjalny

PORADY SĄ BEZPŁATNE!

Z LUBLINA DO LWOWA

PIELGRZYMKA: ŻÓŁKIEW - KRECHÓW - LWÓW TERMIN: 28 - 30.04.2017 r.

CENA: 500,00 zł

Dokument niezbędny paszport, na bilety wstępu, nagłośnienie, opłaty drogowe, parkingi, przewodników lokalnych i inne wydatki programowe – do 30Euro.
Zapisy do 28 lutego. Przy zapisie wpłata zaliczki w wysokości 200,00 zł.

Więcej informacji na stronie w Biuletynie Rektoralnym nr 263 umieszczonym na stronie internetowej kościoła lub w zakrystii.

PODZIĘKOWANIA

**Składamy serdeczne „Bóg zapłać!”
za wszelkie wsparcie duchowe i materialne
dla naszej świątyni!
Bezimienna - 100,00 zł
W każdym tygodniu
sprawujemy dziękczynną
Mszę Świętą w intencji ofiarodawców.
Najbliższa w środę godz. 7.00
W modlitwie pamiętamy także o wszystkich
zmarłych z naszej wspólnoty.**

Nr konta PL 07 1500 1520 1215 2008 3567 0000

ŚW. JUDA TADEUSZ PATRON NASZEJ ŚWIĄTYNI

Imię Judy było od dawna czczone w narodzie żydowskim - takie imię nosił jeden z synów Jakuba, czyli Izraela. Imię to znaczy „godny czci” (z hebr. *Jehuda*). W gronie apostołów dwóch nosiło to imię: Juda Tadeusz i Judasz Iskariota (zniekształcone: *Juda z [miasta] Kariot*). Judzie do imienia nadano przydomek Tadeusz, co znaczyło „odważny”.

O życiu św. Judy Tadeusza nie wiemy prawie nic. Wiemy jedynie z Ewangelii, że był bratem apostoła Jakuba Młodszego. Nazywany jest także „bratem Pańskim”, choć nie wiadomo, jaki stopień pokrewieństwa łączył go z Jezusem. Możliwe, że jego bratem był też apostoł Szymon, ale to nie jest pewne. Prawdopodobnie jego matką była Maria Kleofasowa, o której wspominają Ewangelie. Juda Tadeusz zostawił nam *List*, który obecnie należy do ksiąg Nowego Testamentu. W tym liście nazywa sam siebie bratem Jakuba. Z listu tego możemy wyciągnąć wniosek, że był człowiekiem wykształconym.

Późniejsze świadectwa podają, że po Zesłaniu Ducha Świętego Juda głosił Ewangelię w Palestynie, Syrii, Egipcie i Mezopotamii; część wędrowek misyjnych odbył razem ze św. Szymonem. Część tradycji podaje, że razem ponieśli śmierć męczeńską. Inni mówią, że Szymon został zabity w Jerozolimie, a Juda Tadeusz prawdopodobnie w Libanie lub w Persji. Niektórzy uważają, że Juda Tadeusz był tym apostołem, który przekazał płótna grobowe Pana Jezusa (Całun Turyński) królowi Abgarowi w Edessie. Inni jednak sądzą, że uczniem tym nie był nikt z Dwunastu, lecz któryś z drugiego kręgu uczniów Jezusa.

Ikonografia przedstawia św. Judę Tadeusza z włócznią lub pałą w rękę, od których miał ponieść męczeńską śmierć, albo z wizerunkiem Jezusa w rękę - na pamiątkę wydarzeń w Edessie. Relikwie św. Judy Tadeusza mają się obecnie znajdować w Rzymie, w Bazylice św. Piotra, w kaplicy Najświętszego Sakramentu.

MSZA ŚW. WOTYWNA KU CZCI ŚW. JUDY TADEUSZA

W KAŻDY CZWARTEK o godz. 8.00
Msza św. jest sprawowana w intencjach, które wierni składają na kartkach przy ołtarzu św. Judy Tadeusza – Patrona od spraw trudnych w lewej nawie bocznej.

700-lecie Lublina

dokończenie z numeru 263

Pierwotny obszar lokacyjny objął północno-wschodnią część Wzgórza, wzdłuż dzisiejszej ulicy Grodzkiej, od Bramy Grodzkiej do Rynku Starego Miasta. Zapewne zapoczątkowany w 2 połowie XIII wieku proces lokacyjny napotkał na trudności (wypadki wojenne) i być może z tego powodu, w początku XIV w. konieczne było nadanie lokacji nowego impetu, z czym wiązać należałoby akt Władysława Łokietka z sierpnia 1317 roku. Książę uczynił nowym zasadzczą (tj. organizatorem akcji lokacyjnej) swojego zaufanego wójta sądowego z Opatowca – Macieja. Przy tej okazji dowiadujemy się, że w Lublinie występowały wówczas ludzie, którzy posiadali prawo wieczystej dzierżawy na terenie miasta i z tego tytułu korzystali z prawa miejskiego (cives) i tacy, którzy takiego prawa nie posiadali, a rekrutowali się zapewne z pobliskich wsi (incolae). Zapiska taka może wskazywać na wcześniejszy etap lokacji, bowiem prawo wieczystej dzierżawy wiązało się z posiadaniem wydzielonej działki w obszarze objętym prawem miejskim. Oczynszowana działka gruntu była istotą przedsięwzięcia gospodarczego, jakim była lokacja ośrodka miejskiego.

Nie jest pewne, w którym momencie kolejnego etapu procesu lokacyjnego, książę Władysław Łokietek wystawił swój dokument. Pewne fakty wskazują, że mogła to być chwila początkująca nowy etap rozbudowy miasta, który objął południową część Wzgórza Staromiejskiego od ul. Złotej i Rybnej do ul. Jezuickiej i ul. Szambelańskiej.

Decyzją księcia Lublin objęty został prawem niemieckim w redakcji magdeburskiej. Jednocześnie przestały obowiązywać w granicach miasta poprzednie decyzje książęce oparte najprawdopodobniej na prawie niemieckim w redakcji ukształtowanej w Środzie Śląskiej (tzw. prawo średzkie).

Lokacje miast były w średniowieczu impulsem do rozwoju całej okolicy. Melioratio terrae, jak określano proces zakładania nowych miast i wsi oraz przenoszenia starych na nowe zasady funkcjonowania, oparte na prawie niemieckim, objął w XIV wieku również okolice Lublina.

Oparcie ustroju wsi na prawie niemieckim, polegało m.in. na nadaniu przez właściciela wsi osadnikom gruntu w zamian za roczny czynsz płacony przez nich w gotówce. Obowiązki i prawa właściciela oraz osadników (a także działającego

w imieniu właściciela wójta lub sołtysa) były szczegółowo określone na piśmie: w przywileju lub dokumencie lokacyjnym.

Intensywne zagospodarowanie rolnicze terenu, za pomocą lokacji na prawie niemieckim, miało na celu oprócz bezpośredniego zwiększenia dochodów właścicieli (króla i rycerstwa) dzięki czynszom płaconym przez osadników, także wzmocnienie gospodarcze miast (poprzez tworzenie lokalnego rynku zbytu dla produkcji rzemieślniczej miasta) i poprawę bezpieczeństwa traktów handlowych.

Jest to widoczne także w przypadku Lublina i jego okolicy. Władysław Łokietek w tym samym roku, w którym sprzedaje wójtostwo lubelskie Maciejowi z Opatowca (1317) wydaje przywilej dla rycerzy Dzierzka i Ostasza z Bejse, protoplastów ważnego w XVI w. rodu Firlejów, w którym przenosi ich wsie, w tym: Dąbrowicę, Mełgiew, Janowice, Motycz i Sławin, na prawo średzkie. Charakterystyczne, że wsie te położone były wzdłuż traktu z zachodu na Ruś, biegnącego przez Lublin.

Kazimierz Wielki w ciągu swego panowania bliżej interesował się sprawami Lublina i jego okolicy. W roku 1342, po niszczącym najeździe tatarskim, m.in. wzmocnił gospodarczo wójta lubelskiego. Franczko z Moguncji, który wówczas za 140 kóp groszy praskich nabył lubelskie wójtostwo, otrzymał od króla także dwie podlubelskie wsie: Bronowice i Konopnicę.

W kolejnych latach swego panowania Kazimierz Wielki lokował na prawie niemieckim dwie królewskie wsie położone przy drodze z Lublina do Krakowa: Wrotków w roku 1349 oraz Zemborzycę w 1364.

W nowo zakładanych wsiach budowano młyny, stawy rybne oraz karczmy, które powiększały dochody właścicieli, ale także zwiększały poziom życia mieszkańców. Rozwój wsi wpływał na rozwój gospodarczy miasta, które było rynkiem wymiany handlowej i ośrodkiem produkcji rzemieślniczej, której wytwory kupowali zarówno mieszkańcy miasta, jak i okolicznych wsi.

Wraz z rozwojem nowych wsi powstawały w nich parafie. W stanowiącej własność wójta lubelskiego Konopnicy (kupionej w 1400 roku przez radę miejską Lublina) jeszcze w XIV wieku powstała nowa parafia. Podobnie w królewskich Zemborzycach, gdzie pleban wzmiankowany jest w 1428 roku (parafia zapewne powstała przed k. XIV w.)

Wydawca:

**Powizytkowski Ośrodek Kultury i Kościół Rektoralny
p.w. Wniebowzięcia N.M.P Zwycięskiej w Lublinie**